

РЕШЕНИЕ

№ 1849

гр. С., 02.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 167 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КРИСТИЯН Р. ТРЕНДАФИЛОВ

при участието на секретаря А. Н. КИТАНОВА
като разгледа докладваното от КРИСТИЯН Р. ТРЕНДАФИЛОВ Гражданско дело № 20221110161632 по описа за 2022 година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 500, ал. 1, т. 1, предл. последно КЗ.

Ищецът ЗД „Бул Инс“ АД, чрез адв. Г., извежда съдебно предявените субективни права при твърденията, че на 25.03.2018 г. в гр. С., на ул. „Б.“ пред блок № 7 било реализирано ПТП с участието на МПС „Хонда Акорд“ с рег. № НОМЕР, собственост на К.Д.К., управлявано от Б. Ю. Й., който при движение на заден ход ударил паркираното МПС „БМВ 5 ЕР РЕИХЕ“ с рег. № НОМЕР, собственост на Т.Н.Ч.. Поддържа, че според представения Протокол за ПТП № ***** от 25.03.2018 г., съставен от органите на КАТ, причините за произшествието се дължали по вина и противоправно поведение на Б. Ю. Й., който след настъпилото произшествие напуснал мястото на ПТП. Твърди, че МПС „Хонда Акорд“ с рег. № НОМЕР било застраховано по застраховка „Гражданска отговорност“ в ЗД „БУЛ ИНС“ АД със застрахователна полица, която била валидна към момента на събитието. В ЗД „БУЛ ИНС“ АД била заведена щета под № ***** от собственика на увредения автомобил „БМВ 5 ЕР РЕИХЕ“ с рег. № НОМЕР. След направения ремонт на увреденото МПС в автосервиз „Би Енд Ди Ауто“ ООД била заплатена сумата от 322,40 лв. Поддържа, че от Протокол за ПТП № ***** от 25.03.2018 г. било видно, че ответникът напуснал мястото на ПТП, вследствие на което виновно се отклонил от проверка за алкохол, поради което на основание чл. 500, ал. 1, т. 1 КЗ ищецът имал право да получи от Б. Ю. Й. платеното застрахователно обезщетение. С писмо ответникът бил уведомен за заплащане на сумата, но такова не последвало. Ето защо моли съда да уважи предявеният иск, като осъди ответника да заплати на ищеца сума в размер на 347,40 лв., представляваща изплатеното застрахователно обезщетение с включени ликвидационни разноски в размер на 25 лв., ведно със законната лихва считано от датата на завеждане на исковата молба до пълното изплащане на дължимата сума. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът, чрез назначения му особен представител адв. К., е подал отговор на исковата молба, с който оспорва предявения иск по основание и размер. Твърди, че по делото не са представени годни доказателства в подкрепа на твърдението на ищеца, че ответникът е пасивно легитимиран да отговаря по така предявения иск. Поддържа,

че виновен за настъпване на процесното ПТП е бил водачът на паркирания автомобил, който в нарушение на чл. 98, ал. 1, т. 7 ЗДвП се е намирал на пътното платно и е бил неправилно паркиран.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника, намира от фактическа и правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 500, ал. 1, т. 1, предл. последно от Кодекса за застраховането (КЗ), застрахователят има право да получи от виновния водач платеното от застрахователя обезщетение заедно с платените лихви и разноски, когато виновният водач виновно се е отклонил от проверка за алкохол, наркотици или други упойващи вещества.

Регресното право възниква тогава, когато застрахователят се освобождава от отговорност по застрахователния договор с делинквента на основанията, изрично посочени в закона. Разпоредбата на чл. 500, ал. 1, т. 1, предл. последно КЗ дава право на застрахователя да предяви регресен иск срещу причинителя, застрахован по договора за застраховка "Гражданска отговорност", когато последният при настъпването на ПТП виновно се е отклонил от проверка за алкохол – при наличието на така предвиденото в закона основание застрахователят се освобождава от отговорност по застрахователния договор с делинквента, но не се освобождава от задължението си да престира на увреденото лице. Налице е хипотеза на изпълнение на чуждо задължение – чл. 74 от ЗЗД, като регресното право на застрахователя не е същинско застрахователно право, подобно на суброгацията по общия състав, предвиден в чл. 410 КЗ, а възниква по силата на закона при наличие на някое от регламентирания в действащата правна уредба основания (в този смисъл е Решение № 20 от 2.04.2021 г. на ВКС по т. д. № 2695/2019 г., II т. о., ТК).

Именно на такива правопораждащи факти ищецът в частност основава регресното си вземане за процесната сума от 347,40 лв. (с включени 25 лв. ликвидационни разноски) – а именно, че ответникът е напуснал мястото на ПТП, като по този начин виновно се е отклонил от проверка за алкохол (виж страница 1, абзац 4 от исковата молба).

По така предявения иск с правно основание чл. 500, ал. 1, т. 1, предл. последно КЗ, в доказателствена тежест на ищеца е да докаже следните факти: че е налице договор за застраховка "Гражданска отговорност" между него и собственика на увреждащото МПС; настъпване на застрахователно събитие; плащане на застрахователно обезщетение; причинените от ответника вреди; причинна връзка между посоченото ПТП и настъпилите вреди; размерът на вредите, както и наличие на предпоставка за възникване на регресното право по чл. 500, ал. 1, т. 1 КЗ, а именно - че ответникът виновно се е отклонил от извършване на проверка от контролните органи за употреба на алкохол.

От съвкупната преценка на представените по делото писмени доказателства и от извършена справка за сключена застраховка „Гражданска отговорност“ от информационната система на Гаранционен фонд, се установява, че към момента на настъпване на застрахователното събитие е съществувало валидно застрахователно правоотношение между ищеца и собственика на управляваното от ответника МПС „Хонда Акорд“ с рег. № НОМЕР (с променен рег. № НОМЕР – л.75 от делото), възникнало по силата на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите със срок на покритие от 30.09.2017 г. до 29.09.2018 г.

Относно механизма на процесното произшествие, същият се установява по безспорен начин от съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, в т.ч. приетия Протокол за ПТП № ***** от 25.03.2018 г., Акт за установяване на административно нарушение № ***** от 18.07.2018 г., Наказателно постановление № ***** от 17.08.2018 г., влязло в сила на 18.12.2019 г., както и от останалите писмени доказателства, съдържащи се в представената от СДВР-ОПП административно-наказателна преписка, образувана във

връзка с процесното ПТП (л. 72-101 от делото). От представените по делото доказателства, в т.ч. и Протокол за ПТП № ***** от 25.03.2018 г. се установява, че на 25.03.2018 г., в гр. С., около 22:00ч., лек автомобил „Хонда Акорд“ с рег. № НОМЕР (с променен рег. № НОМЕР) е бил паркиран на ул. „Б.“ в района срещу „Антик бар енд динър“, като водачът на автомобила – ответникът Б. Ю. Й., предприел маневра за потегляне на заден ход, при който реализирал пътнотранспортно произшествие с паркирания зад него лек автомобил „BMW 5 ER REINE“ с рег. № НОМЕР, след което напуснал мястото на произшествието. Протоколът за ПТП е съставен от компетентен орган в рамките на неговите правомощия и след посещение на местопроизшествието, поради което същият съставлява официален документ по смисъла на чл. 179 ГПК, който се ползва не само с обвързваща съда формална доказателствена сила относно авторството на материализираното в него изявление на съставителя, но и с материална доказателствена сила относно самото удостоверение волеизявление. При протокол изготвен след посещение на място, съставителят удостоверява пряко възприети от него факти при огледа, относими за определяне на механизма на ПТП, като местоположението на МПС, участници в ПТП, характера и вида на нанесените щети, пътните знаци и маркировката на мястото на произшествието и други. При неоспорване на автентичността на протокола и обстоятелствата, определящи го като официален документ, страната, на която същият се противопоставя, може да оспори верността на удостоверените в него факти, но следва да проведе пълно обратно доказване, с оглед обвързващата материална доказателствена сила на документа (в този смисъл Решение № 15/25.07.2014 по дело № 1506/2013 г. на ВКС, ТК, I т.о., Решение № 85/28.05.2009 г. по т. д. № 768/2008 г. на ВКС, II ТО, Решение № 24/10.03.2011 г. по т. д. № 444/2010 г. на ВКС, I ТО, Решение № 73/22.06.2012 г. по т. д. № 423/2011 г. на ВКС, I ТО и Решение № 98/25.06.2012 г. по т. дело № 750/2011 г. на ВКС, II ТО). В настоящия случай изложените в протокола констатации не се опровергават, а се потвърждават от приобщената по делото административно-наказателна преписка във връзка с описания протокол за ПТП, както и от експертното заключение по съдебно-автотехническата експертиза.

В частност процесният протокол за настъпило на 25.03.2018 г. пътнотранспортно произшествие е съставен от служител на ОПП-СДВР при посещение на място и съдържа преки възприятия на длъжностното лице (в т. ч. възпроизведени в схема) относно състоянието на пътя, разположението на процесните автомобили и видимите щети по лек автомобил „BMW 5 ER REINE“ с рег. № НОМЕР, като освен това в него е направено отбелязването, че ответникът не е бил изпробван за алкохол, тъй като е напуснал ПТП. От гореизложения механизъм се установява по недвусмислен начин, че виновен за процесното произшествие е ответникът Б. Ю. Й., управляващ МПС „Хонда Акорд“ с рег. № НОМЕР (с променен рег. № НОМЕР), който преди да започне движение назад не се е убедил, че пътят зад превозното средство е свободен и че няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението, както и не е наблюдавал непрекъснато пътя зад превозното средство – нарушение на чл. 40, ал. 1 и ал. 2 ЗДвП.

От заключението на вещото лице по допуснатата и изслушана в настоящото производство съдебно-автотехническа експертиза, което при преценката му по реда на чл. 202 ГПК следва да бъде кредитирано, се установява, че всички описани в представените от ищеца писмени доказателства щети върху МПС „BMW 5 ER REINE“, с рег. № НОМЕР, се намират в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото на 25.03.2018 г. ПТП в гр. С..

От представените с исковата молба доказателства се установява, че на 02.04.2018 г. е било подадено до ЗД „Бул Инс“ АД, в качеството му на застраховател по имуществена застраховка „Автокаско“, уведомление за настъпилото ПТП относно увредения автомобил „BMW 5 ER REINE“, с рег. № НОМЕР, по което е образувана преписка по щета № ***** . По преписката е извършен оглед на увредения автомобил и заснемане на щетите, въз основа на които е съставен доклад по щетата, с който е определено за изплащане застрахователно обезщетение в размер на 322,40 лв., както и 25 лв. ликвидационни

разноски, което е било заплатено от ЗД „Бул Инс“ АД на сервиза, извършил ремонта на увреденото МПС, на 01.07.2019 г.

От приетото и неоспорено заключение по САТЕ се установява, че стойността, необходима за възстановяване на вредите по МПС „BMW 5 ER REINE“, с рег. № НОМЕР, изчислена на база средни пазарни цени към датата на процесното ПТП е в размер на 341,09 лв. При определяне на стойността експертът е взел предвид обстоятелството, че към датата на произшествието увреденият автомобил е бил в експлоатация в продължение на 7 години, 8 месеца и 11 дни.

Следователно от събраната по делото доказателствена съвкупност се установява по безспорен начин, че изплатеното от ищеца-застраховател обезщетение за вредите от процесното ПТП, причинени виновно от ответника, не надхвърля действителната стойност на вредите по средни пазарни цени.

Относно основаниято за възникване на суброгационното право на ищеца срещу ответника, а именно дали Б. Ю. Й. е напуснал мястото на ПТП, като по този начин виновно се е отклонил от проверка за алкохол, съдът намира следното.

Бягството от местопроизшествието е категорично установено, ако е налице влязла в сила присъда или друг акт с последиците на влязла в сила присъда за това деяние, но то може да бъде установено в производството по чл. 500, ал. 1, т. 1, предл. последно КЗ (в т. ч. със съставен от контролния орган протокол за ПТП, АУАН, Наказателно постановление, признание на водача на МПС). В чл. 123, ал. 1, т. 3, б. "в" ЗДвП и чл. 201 ППЗДвП е установено правилото, че когато при произшествието са причинени само имуществени вреди и ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на МВР на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания. Т. е. отклоняването от местопроизшествието като фактическо действие, нарушаващо императивни законови норми, винаги е виновно (ако не е осъществено обратно доказване), като то може да бъде признато и за престъпление с влязла в сила присъда, респ. споразумение (в този смисъл е и Решение № 1350 от 7.06.2022 г. на СГС по в. гр. д. № 12481/2021 г.).

В Наредба № Из-41 от 12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между Министерство на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Информационния център към Гаранционния фонд (обн., ДВ, бр. 8 от 30.01.2009 г., в сила от 30.01.2009 г.), издадена на основание чл. ***а, ал. 2 ЗДвП вр. с чл. 487, ал. 4 и чл. 574, ал. 3, т. 3 и ал. 5 КЗ, са регламентирани видовете документи, които се съставят за настъпило ПТП, а именно: 1 констативен протокол за ПТП с пострадали лица – приложение № 1; 2 протокол за ПТП с материални щети – приложение № 2 и 3 двустранен констативен протокол за ПТП – приложение № 3 (чл. 2, ал. 1), както и тяхното съдържание, включващо данни за употреба на алкохол от водача. Съответно в чл. 99, т. 4 от издадената на основание чл. 30, ал. 2 вр. с ал. 1, т. 5 ЗМВР Инструкция № 81213-749 от 20.10.2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение (издадената на основание чл. 30, ал. 2 вр. с ал. 1, т. 5 ЗМВР, Обн. ДВ, бр. 90 от 31.10.2014 г.) е предвидено, че когато са причинени само материални щети и ПТП не се разследва от ДОГ, нарядът е длъжен да изясни обстоятелствата и причините за неговото настъпване, като задължително изпробва участниците в ПТП за употреба на алкохол, а при съмнение и за наркотични вещества или техни аналози. Резултатът от тази проверка, също така задължително, с оглед нормативно установеното съдържание на протокола за ПТП, се отразява в него. В този смисъл императивният регламент на тези правоотношения води до извода, че са налице предпоставките по чл. 500, ал. 1, т. 1, предл. последно КЗ в случаите, когато ответникът не е оспорил твърденията на ищеца, нито е доказал, че напускането на мястото на ПТП се дължи

на обстоятелство, изключващо неговата вина, с оглед предприети действия от неотложен характер – например при спасяване на пострадали (чл. 200 ППЗДвП) или при получена от него телесна повреда и т. н. – виж Решение № 152 от 15.11.2014 г. на ВКС по т. дело № 2080/2013 г., I т. о, ТК, Решение № 195 от 09.11.2017 г. на ВКС по т. дело № 2628/2016 г., II т. о., ТК и Решение № 81 от 30.07.2020 г. на ВКС по т. дело № 889/2019 г., II т. о., ТК.

В разглеждания случай фактът, че ответникът е избягал от местопроизшествието е установен въз основа на съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, в т.ч. представената административно-наказателна преписка и издаденото наказателно постановление (влязло в сила на 18.12.2019 г.), в което изрично е посочено, че при наличие на разногласия относно обстоятелствата за ПТП, водачът на пътното превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие - Б. Ю. Й., го е напуснал, не е уведомил службата за контрол, както и не е изпълнил указанията ѝ, с което виновно е нарушил разпоредбата на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ ЗДвП. В отговора на исковата молба процесуалният представител на ответника е оспорил съществуването на претендираното регресно право на застрахователя поради липса на елемента "виновно отклонение от проверка за алкохол", но не е изложил конкретни твърдения за наличие на обстоятелство, изключващо неговата вина, с оглед предприети действия от неотложен характер. Поради това и с оглед установеното напускане от ответника на мястото на ПТП непосредствено след настъпването му и направеното от особения му представител бланкетно оспорване, както и при съобразяване на императивната нормативна уредба относно дължимото поведение на деликвента и органите на МВР при ПТП, настоящият съдебен състав намира за установени фактите, релевантни за основателността на предявената регресна претенция по чл. 500, ал. 1, т. 1, предл. последно КЗ (в този смисъл Решение № 1350 от 7.06.2022 г. на СГС по в. гр. д. № 12481/2021 г.).

Ето защо предявеният иск е основателен изцяло, като регресното вземане за платено застрахователно обезщетение възлиза в размер на 322,40 лв., както и сумата от 25 лв. ликвидационни разноси за образуваната пред ищеца щета, или общо 347,40 лв., ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на подаване на исковата молба (14.11.2022 г.) до окончателното ѝ изплащане.

По отношение на разноските:

При този изход от спора, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, на ищеца следва да се присъдят разноси за производството пред СРС, както следва: за държавна такса в размер на 50 лв., за депозит за автотехническа експертиза в размер на 400 лв., за депозит за особен представител на ответника в размер на 400 лв., като претендира и присъждането на юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 100 лв. Ето защо на ищеца следва да бъдат присъдени разноси в общ размер на 950 лв. Не следва да бъдат присъждани внесените от ищеца 70 лв. - депозит за свидетел, тъй като такъв не е бил разпитван в настоящото производство, а ищецът е подал молба за възстановяване на посочената сума.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Б. Ю. Й., ЕГН *****, с адрес: гр. С., ж.к. „З.П.“ № ***, вх. „Б“, ет. 3, ап. 10, **да заплати на ЗД „Бул Инс“ АД**, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „Д.Б.“ № 87, на основание чл. 500, ал. 1, т. 1, предл. последно КЗ, **сумата в размер на 347,40 лв.** (с включени 25 лв. ликвидационни разноси), представляваща платеното от застрахователя обезщетение за имуществените щети, претърпени от настъпило

на 25.03.2018 г. в гр. С. на ул. „Б.“ пред блок № 7 пътнотранспортно произшествие, виновно причинено от Б. Ю. Й., който управлявал МПС „Хонда Акорд“ с рег. № НОМЕР и при движение на заден ход ударил паркираното МПС „БМВ 5 ЕР РЕИХЕ“ с рег. № НОМЕР, след което напуснал мястото на ПТП и виновно се отклонил от проверка за алкохол, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на подаване на исковата молба (14.11.2022 г.) до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Б. Ю. Й., ЕГН *****, с адрес: гр. С., ж.к. „З.П.“ № ***, вх. „Б“, ет. 3, ап. 10, да заплати на ЗД „Бул Инс“ АД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „Д.Б.“ № 87, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, **сумата от 950 лв.**, представляваща сторените разноси в производството пред СРС.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____